

Riba-roja recupera una desena de peces metàl·liques procedents de les excavacions de València “la Vella”

Riba-roja recupera una desena de peces metàl·liques procedents de les excavacions de València la Vella, restaurades per l'Institut Valencià de Conservació i Restauració.

L'Institut valencià de Conservació, Restauració i Investigació (IVCR+I) ha finalitzat els treballs de restauració d'una sèrie de materials metàl·lics recuperats en les excavacions en el jaciment de València «la Vella». Els materials procedeixen de les excavacions dutes a terme entre els anys 2016 i 2022 per l'ICAC amb el suport de l'Ajuntament de Riba-roja de Túria i la Diputació de València.

Els materials procedeixen dels treballs realitzats per l'ICAC al jaciment de València «la Vella» entre els anys 2016 i 2022.

L'alcalde de Riba-roja, Robert Raga, acompanyat de la regidor de Patrimoni i Turisme, Esther Gómez, va signar el passat 26 de juliol, l'acta de recepció de les dotze peces entregades per la directora de l'IVCR+I, Gemma María Contreras, després del seu estudi i restauració en el Departament d'Arqueologia i Art Rupestre.

L'alcalde de Riba-roja de Túria, Robert Raga (a l'esquerra de la fotografia) va atendre personalment la recepció de les peces a Riba-roja de Túria. Foto: Ajuntament de Riba-roja de Túria (CC 4.0).

Durant la seva visita, Raga va destacar "la minuciositat amb la qual s'ha fet el treball de restauració, que ens permetrà conèixer quins materials utilitzaven en l'època, així com el treball d'orfebreria dels segles VI i VII". Raga va mostrar el seu agraïment als responsables de la restauració i va matisar que "continuarem impulsant la col·laboració entre totes dues entitats per a la restauració de les noves peces trobades en aquesta edició".

Aquest conjunt de materials de bronze restaurat inclou set monedes: *nummus* visigots, *nummus* ostrogots, *nummus* de Valentinià, *decanummus* de Justinià, i una moneda excepcional del rei ostrogot Totila, encunyada a Roma; a més de diverses peces ornamentals com un anell, dues peces de cinturó i la figureta d'un bou.

En general totes les peces presentaven concrecions terroses, productes de corrosió, pàtines de carbonats de coure i alguna xicoteta zona afectada per l'erosió.

Les tasques de conservació s'han dut a terme seguint els criteris d'innocuitat, reversibilitat i compatibilitat dels materials. Prèviament als treballs de restauració s'ha analitzat la composició elemental de cada peça al Laboratori d'Estudis de Materials de l'IVCR+i i s'han pogut determinar les característiques dels aliatges dels bronzes i el grau de puresa de l'or.

Els materials restaurats representen un testimoniatge de les activitats desenvolupades a València «la Vella» entre els segles VI i VII dC.

La neteja s'ha realitzat amb **microabrasímetre i amb tecnologia làser** en el cas de la sivella de cinturó. Aquesta peça es va daurar amb la tècnica de daurat al foc amb amalgama de mercuri, que deixa en la superfície una capa d'or de poques micres. Recuperar aquesta superfície original mitjançant les tècniques de restauració tradicionals és molt difícil, a causa de la seua fragilitat. Mitjançant el làser s'han eliminat les adherències calcàries que cobreixen la capa d'or sense danyar o alterar la superfície daurada.

En el conjunt de peces de bronze s'ha realitzat l'**eliminació de restes mitjançant tractaments fisicoquímics**. Finalment se'ls han aplicat diferents protectors per a evitar o retardar els processos d'oxidació propis d'aquests materials.

VV-SN2

259

València «la Vella» és un jaciment d'època visigoda construït de nova planta a uns 16 km de la ciutat de València. És un enclavament emmurallat situat sobre un turó al costat del riu Túria, que va exercir un important paper com a ciutat en època visigoda en l'est peninsular.

La vaixella i les nombroses monedes recuperades, algunes encunyades en el propi jaciment, mostren una prospera ciutat connectada amb els circuits comercials de la conca mediterrània.

La construcció de la ciutat s'explica com una iniciativa real, probablement de Leovigildo, en un context de confrontació entre el *regnum gothorum* de Toledo i l'expansió bizantina en el sud-est hispànic.

L'enclavament és una obra unitària amb **un espai intramurs planificat vertebrat en tres grans àrees**: una àrea superior amb construccions nobles; una àrea intermèdia on s'ha identificat un sector d'emmagatzematge cereal i un forn i l'àrea inferior amb edificis públics i una gran plaça d'entrada.

Un anell, un cinturó i una joguina són les peces visigodes q l' #ICAC ha recuperat al jaciment de #ValencialaVella, a Riba-roja de Túria!

via @levante_emv

Les peces han estat estudiades i restaurades al @GVArestitura □ #MIRMED

@ayto_riba_roja @dipvalencia <https://t.co/OHOoqgZb70>

— ICAC-CERCA, Institut Català d'Arqueologia Clàssica (@ICAC_cat) August 6, 2023

*Nota de premsa publicada originalment a la web de l'Ajuntament de Riba-roja de Túria (Riba-roja recupera una desena de peces metàl·liques procedents de les excavacions de València la Vella, restaurades per l'Institut valencià de Conservació i Restauració - Ajuntament de Riba-roja de Túria (ribarroja.es)).

L'Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC) és un **centre CERCA** creat com a consorci el 2003 per la Generalitat de Catalunya i la Universitat Rovira i Virgili. Té la seu a Tarragona, ciutat reconeguda com a Patrimoni Mundial per la UNESCO l'any 2000, i està especialitzat en la recerca i formació avançada en arqueologia clàssica. **Som CERCA!**

CERCA

Centres de Recerca
de Catalunya